

Sygn. akt: KIO 1928/19

WYROK
z dnia 14 października 2019 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Aleksandra Patyk

Protokolant: Aldona Karpińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 października 2019 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 30 września 2019 r. przez wykonawcę **TRANS NG SANOK Sp. z o.o. z siedzibą w Sanoku** w postępowaniu prowadzonym przez **Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. z siedzibą w Warszawie,**

przy udziale wykonawcy **TRANS – WIERT Sp. z o.o. z siedzibą w Jaśle** zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego w sprawie o sygn. akt: KIO 1928/19 po stronie Zamawiającego,

orzeka:

1. Uwzględnić odwołanie i nakazuje Zamawiającemu - **Polskiemu Górnictwu Naftowemu i Gazownictwu S.A. z siedzibą w Warszawie** unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w części 2 i 4, powtórzenie czynności badania i oceny ofert, w tym odrzucenie oferty wykonawcy **TRANS – WIERT Sp. z o.o. z siedzibą w Jaśle** na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 90 ust. 3 ustawy Prawo zamówień publicznych.
2. Kosztami postępowania obciąża Zamawiającego - **Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. z siedzibą w Warszawie** i:
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez Odwołującego – wykonawcę **TRANS NG SANOK Sp. z o.o. z siedzibą w Sanoku** tytułem wpisu od odwołania,

2.2. zasądza od Zamawiającego - **Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. z siedzibą w Warszawie** na rzecz Odwołującego – wykonawcy **TRANS NG SANOK Sp. z o.o. z siedzibą w Sanoku** kwotę 18 600 zł 00 gr (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy) stanowiącą uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wpisu od odwołania oraz wynagrodzenia pełnomocnika.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1843) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Warszawie**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. z siedzibą w Warszawie [dalej „Zamawiający”] prowadzi postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego na *świadczenie usług transportu specjalistycznego ropy naftowej, kondensatu gazolinowego, wody złożowej i metanolu autocysternami o pojemności do 12 m³ i do 5 m³* z podziałem na części (znak postępowania: ZP/PGNG/19/0046/OS/EU).

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 19 lipca 2019 r. pod numerem 2019/S 138-341156.

W dniu 30 września 2019 r. wykonawca TRANS NG SANOK Sp. z o.o. z siedzibą w Sanoku [dalej „Odwołujący”] wniósł odwołanie w zakresie części 2 i części 4 zamówienia zarzucając Zamawiającemu naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 4) w związku z art. 90 ust. 3 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty TRANS-WIERT Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jaśle w zakresie Części 2. oraz Części 4. zamówienia, w sytuacji, gdy oferta ta zawierała rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia, a TRANS-WIERT Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jaśle nie złożyła wyjaśnień odpowiadających wymogom art. 90 ust. 1-3 ustawy Pzp.

Wobec ww. zarzutów Odwołujący wniósł o:

1. unieważnienie czynności wyboru najkorzystniejszej oferty w zakresie Części 2. oraz Części 4. zamówienia;
2. powtórzenie czynności oceny oferty Wykonawcy złożonej w Części 2. oraz Części 4. Zamówienia;
3. odrzucenie oferty TRANS-WIERT Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Jaśle w zakresie Części 2 oraz Części 4 zamówienia;
4. dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej w zakresie Części 2. zamówienia,
5. zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego zwrotu kosztów postępowania, w tym kwoty 3.600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego.

W uzasadnieniu odwołania wykonawca przedstawił stan faktyczny sprawy. Odwołujący wskazał, że zaoferowana przez wykonawcę TRANS-WIERT Sp. z o.o. cena dla obu części zamówienia pozostawała rażąco niska, zaś wyjaśnienia złożone przez ww. wykonawcę na skutek wezwania Zamawiającego nie doprowadziły do obalenia domniemania rażąco niskiej

ceny. Z tego względu oferta wykonawcy winna ulec odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 90 ust. 3 ustawy Pzp.

Odwołujący podniósł, że w niniejszym postępowaniu wykonawca TRANS-WIERT Sp. z o.o. z siedzibą w Jasle zaoferowała do Części 2. zamówienia cenę stanowiącą 40% wartości, ustalonej dla tej części przez Zamawiającego. Do Części 4. Zamówienia Wykonawca ten zaoferował cenę stanowiącą 61% wartości ustalonej dla tej części przez Zamawiającego. W przypadku Części 2. zamówienia przekroczony został aż dwukrotnie próg, który zgodnie z art. 90 ust. 1 a pkt 1) obligował Zamawiającego do zażądania od Wykonawcy wyjaśnień.

Wykazując, że ceny zaoferowane przez TRANS – WIERT Sp. z o.o. (odpowiednio 80 zł netto/h oraz 120 zł netto/h) były rażąco niskie Odwołujący wskazał, iż we wrześniu bieżącego roku Państwowe Górnictwo Naftowe i Gazownictwo Spółka Akcyjna Oddział w Sanoku zorganizowało postępowanie o udzielenie zamówienia niepublicznego pn. „Świadczenie usług transportu specjalistycznego ropy naftowej, metanolu i glikolu autocysternami o pojemności do 12 m³” (znak tego zamawiającego: CRZ: NP/PGNG/19/2867/OS/EU). Postępowanie to prowadzone było w trybie zapytania ofertowego. Jego uczestnikami byli, podobnie, jak w niniejszym postępowaniu: Odwołujący oraz Wykonawca: TRANS-WIERT Sp. z o.o. Przedmiotem powyższego zamówienia było: 1) w Części I: „świadczenie usług transportu specjalistycznego metanolu i glikolu autocysternami o pojemności do 12 m³ pomiędzy Jednostkami Organizacyjnymi Oddział w Sanoku, tj.: Ośrodka Kopalń Tarnów, Ośrodka Kopalń Krosno, Ośrodka Kopalń Przemysł i Ośrodka Kopalń Łańcut”, 2) w Części II.: „świadczenie usług transportu specjalistycznego autocysternami o pojemności do 12 m³ ropy naftowej i kondensatu gazolinowego autocysternami dla Ośrodka Kopalń Krosno.”

Do Części II. powyższego zamówienia niepublicznego Wykonawca złożył ofertę w wysokości 169,00 zł netto (to jest 207,87 zł brutto) za godzinę pracy. Podał on zatem cenę o 89,00 zł, to jest o 211 % (!) wyższą, niż ta podana przez niego w postępowaniu organizowanym przez Zamawiającego znak: ZP/PGNG/19/0046/OS/EU do Części 2. oraz o 49,00 zł, to jest o 140,84% wyższą, niż dla jego Części 4.

Przywołując powyższe Odwołujący podnosił, iż koszty transportu ropy naftowej (będącego przedmiotem zamówienia niepublicznego) są w stopniu wysokim zbieżne z kosztami transportu wody (będącego przedmiotem niniejszego postępowania). Wynika to z faktu, że identyczne dla tych dwóch rodzajów transportowanej cieczy są główne czynniki wpływające na ich wysokość, to jest ceny paliwa, koszty pracownicze, ubezpieczenia i opłaty drogowe, które łącznie odpowiadają za 80% w kosztach bezpośrednich wykonywanych usług. Do specyfiki powyższych czynników cenotwórczych należy, że przedsiębiorstwa nie mają żadnego praktycznie wpływu na kształtowanie się ich poziomu, jak również, że w niewielkim tylko stopniu poddają się one zabiegom, mającym na celu ich obniżenie. Inaczej

rzecz ujmując: nie jest możliwe uzyskanie ich kosztem takich oszczędności, które pozwoliły w sposób co najmniej widoczny, nie mówiąc już o drastycznym, obniżyć koszty jego działalności, a w konsekwencji także i oferowanych usług. Dotyczy to w szczególności tzw. kosztów pracowniczych: wynagrodzenia, które nie może być niższe, niż przewidziane ustawą o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, jak również powiązanych z nim obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne, których płatność obciąża pracodawcę.

Odwołujący wskazał, że odnosi się to także do cen paliwa, w szczególności przy uwzględnieniu, że marże narzucane przez poszczególne przedsiębiorstwa paliwowe, są składnikiem odpowiadającym jedynie za 2% do 3% jego ceny. Trudno zatem mówić w tym przypadku o możliwości dostępu do radykalnie tańszych źródeł zaopatrzenia, które pozwoliłyby na znaczne obniżenie cen usług. Wszelkiego rodzaju oszczędności, które mogłyby powstać z tego tytułu, nie mogą zatem odpowiadać za tak ogromną dysproporcję pomiędzy wartością zamówienia, oszacowaną przez Zamawiającego, a złożoną przez Wykonawcę ofertą, jak również pomiędzy jego ofertą, a ofertą Odwołującego.

Potwierdzało to - w ocenie Odwołującego w sposób niezaprzeczalny - przedstawienie przez Wykonawcę znacznie wyższej ceny ofertowej we wspomnianym wyżej postępowaniu o udzielenie zamówienia niepublicznego znak: CRZ: NP/PGNG/19/2867/OS/EU na niemalże tożsame usługi, w tych samych lokalizacjach, prowadzonym przez jednostkę organizacyjną Zamawiającego w Sanoku. Cenę tę należało zdaniem Odwołującego uznać za w pewien sposób „urealnioną”, w stosunku do oferty Wykonawcy złożonej do Części 2. i Części 4, a w konsekwencji stanowiącą wyznacznik ceny, za którą możliwe jest należyte wykonanie usługi, która nie wskazuje na zamiar Wykonawcy realizowania zamówienia poniżej kosztów własnych, a tym samym niemożność wygenerowania zysków.

Dalej Odwołujący przedstawił tezy wynikające z orzecznictwa Krajowej Izby Odwoławczej odnoszące się do wyjaśnień wykonawców składanych w przedmiocie rażąco niskiej ceny. Argumentował, że na podstawie wyjaśnień złożonych przez TRANS – WIERT Sp. z o.o. nie wiadomo na jakiej podstawie (ponieważ on sam nigdzie słowem tego nie tłumaczy, ani nie przedstawia dowodów) wykonawca przyjął, że element przyjętego przez siebie cyklu pracy, który określił on w złożonych przez siebie wyjaśnieniach jako „jazda” wynosi 30 km. Odwołującemu nie jest wiadome - i nie wynika to też z żadnych przedłożonych przez Wykonawcę dokumentów - aby posiadał on bazy pojazdów, zlokalizowane w pobliżu miejsca świadczenia usług objętych zamówieniem w Części 2. i Części 4. Powyższe oznacza, że do tychże lokalizacji musi on przede wszystkim dojechać, a zatem m.in. pokonać odległość 61 km, dzielącą Jasło (siedzibę przedsiębiorstwa Wykonawcy) od Tarnowa. Sama ta okoliczność czyni całkowicie niewiarygodnymi obliczenia Wykonawcy w zakresie zarówno czynnika, który określił on w swoich wyjaśnieniach jako „jazda”, a w konsekwencji także i kolejnej, powiązanej z nim składowej ceny, to jest czasu pracy kierowcy.

Odwołujący zauważył, że czas ten został przedstawiony tak, jakby kierowca pojawiał się na miejscu świadczenia usług „znikąd” i z tego miejsca „donikąd” nie powracał, co jest oczywiście absurdalne.

Odwołujący podnosił, że on jako przedsiębiorca transportowy posiada własne bazy autocystern w Krośnie, Tarnowie oraz Łańcucie. Pojazdy przeznaczone do wykonywania usług na rzecz Zamawiającego byłyby zadysponowane z tych właśnie lokalizacji, co wyklucza praktycznie powstanie kosztów, związanych z koniecznością ich uprzedniego dojazdu na miejsce wykonywania usługi. Nie jest oczywiście wykluczone, że kosztów tych Wykonawca mógłby uniknąć, wynajmując stosowne miejsca na bazy w pobliżu miejsc wykonywania przez siebie usług. Wówczas jednakże powstałyby inne koszty związane z koniecznością pokrycia kosztów najmu oraz urządzenia bazy, które winny być uwzględnione w cenie oferty. Stosownych wyjaśnień w tym zakresie w złożonym przez Wykonawcę na wezwanie Zamawiającego piśmie również brak.

Kolejno Odwołujący zauważył, iż całkowicie niewyjaśnione pozostaje także źródło kalkulacji dwóch innych, przyjętych przez Zamawiającego do kalkulacji pozycji, to jest kosztu eksploatacji pojazdu w wysokości 1,03 zł (jak się wydaje za km), jak również kosztu eksploatacji układu załadunkowego w wysokości 10,00 zł (za godzinę?). Pozycje te pozwalają w ocenie Odwołującego jedynie na uwiarygodnienie przez wykonawcę kalkulacji rachunkowych, to jest wykazanie, że podana przez niego finalna cena oferty jest możliwa do uzyskania w drodze działań matematycznych. Samo tylko ich podanie, bez choćby próby wykazania, dlaczego trzeba (albo można) je było przyjąć w takiej, a nie innej wysokości, jako gołosłowne, nie czyni zadość obowiązkowi wyjaśnienia, statuowanemu w art. 90 ust. 1 ustawy Pzp.

Ostatecznie Odwołujący zauważył, że kalkulacja ceny w niniejszym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego winna być dokonywana z uwzględnieniem okoliczności, że termin jego wykonywania jest niezwykle długi: wynosi bowiem 48 miesięcy od dnia podpisania umowy. Czteroletni okres jej wykonywania nakazywałby bezwzględnie liczyć się ze wzrostem przynajmniej dwóch czynników cenotwórczych: kosztów pracowniczych oraz cen paliw.

Odwołujący zwracał uwagę, że w ostatnich trzech latach płaca minimalna, którą można traktować jako pewien wyznacznik wzrostu płac w ogóle, wzrosła o 21%: z poziomu 1.850,00 zł w roku 2016 do 2250,00 zł w roku 2019. Płaca minimalna w roku 2020 r. wynosić będzie 2.600,00 zł, co daje wzrost o kolejne 15,5%. Pochodną wzrostu każdej płacy, w tym płacy minimalnej, jest wzrost obciążających pracodawcę składek na ubezpieczenie: w przypadku tej ostatniej wyniósł on z poziom 378,88 zł w roku 2016 do 460,88 zł w roku 2019 i 532,48 zł w roku 2020. W latach 2016 - 2019 o 16% wzrósł ponadto odpis podstawowy na fundusz świadczeń socjalnych: z 1093,93 zł na pracownika do 1.271,20 zł na pracownika.

Kalkulując cenę oferty w perspektywie czterech lat przyjąć należało i uwzględnić w ofercie wzrost kosztów pracowniczych. Tego jednakże Wykonawca - co wynika z przedłożonej przez niego na wezwanie Zamawiającego kalkulacji nie uczynił, przyjmując stałą stawkę wynagrodzenia w całym okresie wykonywania usługi.

Tożsama co powyżej uwaga dotyczy kosztów paliwa. Tytułem przykładu tylko Odwołujący zauważa, że w maju 2016 r. cena oleju napędowego wyniosła w hurcie 3,20 zł netto za m³, zaś w maju 2019 r.: 4,18 zł netto za m³, co daje na przestrzeni trzech lat wzrost ceny tego paliwa o 30%. Tymczasem w sporządzonej przez Wykonawcę kalkulacji koszt paliwa pozostaje niezmienny. Ani ten dokument, ani też żaden inny mu towarzyszący nie wykazuje ponadto, na jakiej podstawie została ona ustalona na poziomie 4,00 zł za litr.

Odwołujący zauważył także, iż zgodnie ze sprawozdaniem Zarządu wykonawcy za rok 2018, opublikowanym w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego Wykonawca nie dysponował pojazdami typu „autocysterna” oraz nie wykonywał usług tożsamych z tymi, objętym prowadzonym przez Zamawiającego postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego. Pozwala to wywieść wniosek, że w rzeczywistości nie posiada on własnego sprzętu, którego mógłby użyć do realizacji przedmiotu tego zamówienia, a zatem będzie on polegał na długoterminowym najmie stosownych pojazdów, co winno podwyższyć jednak, a nie obniżyć łączny koszt usługi.

Odwołujący podniósł, że postępowanie prowadzone przed Krajową Izbą Odwoławczą nie może być traktowane jako dalszy ciąg procesu wyjaśnień wykonawcy w zakresie rażąco niskiej ceny.

Zamawiający nie złożył odpowiedzi na odwołanie w formie pisemnej. W toku rozprawy przed Izbą wnosił o oddalenie odwołania w całości.

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem Stron i Uczestnika postępowania odwoławczego, na podstawie zebranego materiału w sprawie oraz oświadczeń i stanowisk Stron i Uczestnika, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Na wstępie Izba ustaliła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek, o których stanowi art. 189 ust. 2 ustawy Pzp, skutkujących odrzuceniem odwołania.

Izba oceniła, że Odwołujący posiada interes w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia szkody w związku z ewentualnym naruszeniem przez Zamawiającego przepisów ustawy Pzp, czym wypełnił materialnoprawną przesłankę dopuszczalności odwołania, o której mowa w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

Zamawiający w dniu 30 września 2019 r. powiadomił wykonawców o wniesionym odwołaniu.

Izba dopuściła do udziału w postępowaniu odwoławczym wykonawcę TRANS – WIERT Sp. z o.o. z siedzibą w Jaśle zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego w dniu 3 października 2019 r. po stronie Zamawiającego.

Przy rozpoznawaniu przedmiotowej sprawy Izba uwzględniła dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia przekazaną przez Zamawiającego, w szczególności określenie wartości szacunkowej zamówienia, ogłoszenie o zamówieniu, specyfikację istotnych warunków zamówienia, ofertę TRANS – WIERT Sp. z o.o. wraz z wyjaśnieniami w przedmiocie rażąco niskiej ceny oraz pismo Zamawiającego skierowane do TRANS – WIERT Sp. z o.o. z dnia 19 sierpnia 2019 r.

Skład orzekający Izby wziął pod uwagę również stanowiska i oświadczenia Stron i Uczestnika postępowania odwoławczego złożone ustnie do protokołu posiedzenia i rozprawy w dniu 10 października 2019 r.

Nadto Izba dopuściła dowody z dokumentów złożonych przez Odwołującego przy odwołaniu, tj.:

1. zapytanie ofertowe w postępowaniu „Świadczenie usług transportu specjalistycznego ropy naftowej, metanolu i glikolu autocysternami o pojemności do 12 m³” CRZ:NP/PGNG/19/2867/OS/EU z dnia 10 września 2019 r.,
2. zawiadomienie wykonawców o wyborze najkorzystniejszej oferty w postępowaniu znak: CRZ:NP/PGNG/19/2867/OS/EU z dnia 19 września 2019 r. organizowanym przez PGNiG Oddział w Sanoku,
3. wydruk ze strony internetowej Polskiej Organizacji Przemysłu i Handlu Naftowego (http://www.popihn.pl/struktura_ceny_paliwa.php),
4. sprawozdanie Zarządu wykonawcy TRANS – WIERT Sp. z o.o. za rok 2018, opublikowane w Repozytorium Dokumentów Finansowych Krajowego Rejestru Sądowego,
5. wydruki ze strony internetowej www.orn.pl.

Jednocześnie Izba dopuściła dowody z dokumentów złożonych przez Przystępującego, tj.:

1. średni koszt wynagrodzeń kierowcy w przedsiębiorstwie TRANS – WIERT Sp. z o.o.,
2. kopię dowodów rejestracyjnych 3 samochodów,
3. dwie faktury na okoliczność wykazania ceny oleju napędowego (3 915 zł za 1000 litrów),
4. dokumenty warsztatowe potwierdzające przyjętą przez Przystępującego stawkę 1,03 zł/km stanowiącą koszty eksploatacji pojazdów,
5. dokumenty warsztatowe na potwierdzenie zaoferowanej stawki 10 zł/h stanowiącą koszty eksploatacji układu załadunkowego,
6. faktury potwierdzające doświadczenia wykonawcy w zakresie usług objętych zamówieniem.

Ponadto Izba zaliczyła w poczet materiału sprawy dowody złożone przez Zamawiającego, tj.:

1. umowę z 27 maja 2016 r. wraz z wyborem najkorzystniejszej oferty z dnia 18 maja 2016 r.,
2. zestawienie kosztów autocysterny będącej własnością Zamawiającego.

Po wysłuchaniu stanowisk Stron oraz Uczestnika, Izba na podstawie art. 190 ust. 6 ustawy Pzp, oddaliła wniosek Odwołującego o dopuszczenie w charakterze świadka Pana J. W., na okoliczność kalkulacji ceny oferty przez Przystępującego, jako zawierającej rażąco niską cenę uznając, że ww. wniosek dowodowy został powołany jedynie dla zwłoki. Zgodnie z ww. przepisem, Izba odmawia przeprowadzenia wnioskowanych dowodów, jeżeli fakty będące ich przedmiotem zostały już stwierdzone innymi dowodami lub gdy zostały powołane jedynie dla zwłoki. Zadaniem Izby w toku postępowania odwoławczego jest ocena prawidłowości czynności Zamawiającego podejmowanych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, które Izba rozpoznaje w granicach zarzutów odwołania. W przedmiotowej sprawie, skład orzekający Izby doszedł do przekonania, iż dopuszczenie dowodu wnioskowanego przez Odwołującego było zbędne dla rozpoznania istoty niniejszej sprawy, co w konsekwencji prowadziło do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania odwoławczego. Ponadto wskazać należy, iż sformułowana przez Odwołującego teza dowodowa nie dawała podstaw do uzasadnionego przypuszczenia, że świadek może mieć wiedzę w zakresie kalkulacji ceny oferty przez Przystępującego. Z uwagi na powyższe ww. wniosek dowodowy nie został przez Izbę dopuszczony.

Izba ustaliła, co następuje:

Przedmiotem zamówienia jest usługa polegająca na świadczeniu autocysternami o pojemności do 12 m³ i do 5 m³, wraz z kierowcami, drogowego transportu ropy naftowej, kondensatu gazolinowego, wody złożowej, metanolu i glikolu. Usługa realizowana będzie w 7 częściach. Podział na części nastąpił ze względu na lokalizację jednostek organizacyjnych PGNiG SA Oddział w Sanoku, pomiędzy którymi świadczona będzie usługa transportu oraz ze względu na rodzaj transportowanej kopaliny, tj.:

- część 2 usługi transportu specjalistycznego wody złożowej dla Ośrodka Kopalń Tarnów (jednostki: Szczepanów – Ryłowa, Łąka – Nieznanowice, Tarnów II, Pilzno – Jaśniny, Wierzchosławice), co najmniej 1 autocysterną o pojemności do 12 m³, wyposażoną w pompę do załadunku i wyładunku,
- część 4 usługi transportu specjalistycznego wody złożowej dla Ośrodka Kopalń Krosno (jednostki: Jaszczew, Turaszówka, PMG Strachocina, Petrol, Roztoki), co najmniej 1 autocysterną o pojemności do 12 m³, wyposażoną w pompę do załadunku i wyładunku.

Wartość szacunkowa części 2 zamówienia została oszacowana na kwotę 2 650 000 zł netto. Z kolei wartość szacunkowa części 4 zamówienia została oszacowana na kwotę 500 000 zł netto. Na sfinansowanie części 2 zamówienia Zamawiający przeznaczył kwotę 3 259 500 zł brutto, a na część 4 – 615 000 zł brutto.

W części 2 i 4 niniejszego zamówienia oferty złożył Odwołujący i Przystępujący.

Wykonawca TRANS – WIERT Sp. z o.o. w formularzu cenowym dla części 2, gdzie szacowana ilość godzin transportu za miesiąc kalendarzowy wynosiła 275, zaoferował cenę jednostkową za 1 godz. transportu netto w wysokości 80 zł. Wartość brutto za 48 miesięcy usługi stanowiła kwotę 1 298 880 zł. Z kolei Odwołujący za część 2 zamówienia zaoferował kwotę 3 247 200 zł.

Z kolei w przypadku części 4 zamówienia, gdzie szacowana ilość godzin transportu za miesiąc kalendarzowy wynosiła 53 h, wykonawca TRANS – WIERT Sp. z o.o. zaoferował cenę jednostkową netto za 1 godzinę transportu w wysokości 120 zł, co stanowiło 375 494,40 zł brutto za 48 miesięcy wykonywania usługi. Z kolei Odwołujący za część 4 zamówienia zaoferował kwotę 625 824,00 zł.

Z powyższego zatem wynika, że średnia arytmetyczna cen złożonych ofert w części 2 stanowiła kwotę 2 273 040,00 zł, a w części 4 kwotę 500 659,20 zł. Zatem oferta Przystępującego stanowiła ok. 40 % wartości szacunkowej części 2 zamówienia powiększonej o należny podatek VAT oraz ok. 61% wartości szacunkowej części 4 zamówienia powiększonej o należny podatek VAT, a także ok. 57 % średniej arytmetycznej cen ofert w części 2 i 75% średniej arytmetycznej cen ofert w części 4.

W dniu 19 sierpnia 2019 r. Zamawiający wezwał wykonawcę TRANS – WIERT Sp. z o.o. w zakresie części 2 i 4 w trybie art. 90 ust. 1a ustawy Pzp do udzielenia wyjaśnień, w tym złożenia dowodów dotyczących wyliczenia ceny lub kosztu oferty, w szczególności w zakresie określonym w art. 90 ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy Pzp. W ww. piśmie Zamawiający wskazał, iż zwraca się do wykonawcy o wskazanie czynników, popartych dowodami i wyliczeniami, które wpływają na cenę oferty. Zamawiającemu szczególnie zależało na przedstawieniu przez wykonawcę czynników jakie wpłynęły na cenę jednostkową, tj. cenę za 1 godzinę transportu (netto, PLN). Dalej Zamawiający wskazał, iż wykonawca winien w ramach wyjaśnień przedstawić Zamawiającemu informacje, które pozwolą na ustalenie tego, czy cena oferty jest prawidłowa (rynkowa) i gwarantuje wykonanie zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego.

Wykonawca TRANS – WIERT Sp. z o.o. w złożonych wyjaśnieniach przedstawił kalkulację ceny jednostkowej zaoferowanej w części 2 i 4.

Wykonawca wskazał, że oparł kalkulację na przykładzie samochodu cysterny o ładowności do 12 m3 marki MAN F2000 w konfiguracji 6x4 z systemem załadunkowo wyładunkowym.

Wykonawca podał, że cena została skalkulowana w następujący sposób:

Przyjęto cykl pracy 2 h 30 min, na który składa się: jazda, załadunek oraz wyładunek.

- Jazda – przyjęto 30 km przebiegu pojazdu:

Koszt: $30 \text{ km} \times 2,5 \text{ zł} = 75 \text{ zł}$

Paliwo: $30 \text{ km} \times 33\text{l}/100 = 11 \text{ l} \times 4 \text{ zł} = 44 \text{ zł}$

Koszt eksploatacji pojazdu: $30 \text{ km} \times 1,03 \text{ zł} = 30,9 \text{ zł}$ ok. 31 zł

- Załadunek i wyładunek – przyjęto 1 h 30 min:

1h 30 min pracy $\times 30 \text{ zł} = 45 \text{ zł}$

Koszt zawiera koszt paliwa i koszty eksploatacji sprzętu:

Paliwo: $1 \text{ h } 30 \text{ min} \times 5\text{l}/\text{h} = 7,5\text{l} \times 4 \text{ zł} = 30 \text{ zł}$

Koszt eksploatacji układu załadunkowego: $1 \text{ h } 30 \text{ min} \times 10 \text{ zł} = 15 \text{ zł}$.

- Praca kierowcy:

$2 \text{ h } 30 \text{ min} \times 27 \text{ zł} = 67,50 \text{ zł}$.

Razem: 187,50 zł netto za 2h 30 min co daje kwotę: 75 zł/h netto wykonywania transportu.

Zaoferowana cena została zwiększona do 80 zł/h netto w przypadku części 2, natomiast w przypadku części 4 ze względu na małą ilość godzin planowanych do pracy w miesiącu, tj. 53 h cena została podwyższona do 120 zł/h netto.

Wykonawca TRANS – WIERT Sp. z o.o. do powyższych wyjaśnień nie załączył żadnych dowodów.

W dniu 20 września 2019 r. Zamawiający dokonał wyboru jako najkorzystniejszej w części 2 i 4 oferty wykonawcy TRANS – WIERT Sp. z o.o. Oferta Odwołującego uplasowała się na drugim miejscu w rankingu ofert.

Izba zważyła, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

Potwierdził się zarzut naruszenia art. 89 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 90 ust. 3 ustawy Pzp poprzez zaniechanie odrzucenia oferty wykonawcy TRANS – WIERT Sp. z o.o. w zakresie części 2 i 4 zamówienia, w sytuacji gdy oferta ta zawierała rażąco niską cenę w stosunku do przedmiotu zamówienia, a ww. wykonawca nie złożył wyjaśnień odpowiadających wymogom art. 90 ust. 1 – 3 ustawy Pzp.

Stosownie do treści art. 90 ust. 1 ustawy Pzp, jeżeli zaoferowana cena lub koszt, lub ich istotne części składowe, wydają się rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia i budzą wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi przez zamawiającego lub wynikającymi z odrębnych

przepisów, zamawiający zwraca się o udzielenie wyjaśnień, w tym złożenie dowodów, dotyczących wyliczenia ceny lub kosztu, w szczególności w zakresie:

1. oszczędności metody wykonania zamówienia, wybranych rozwiązań technicznych, wyjątkowo sprzyjających warunków wykonywania zamówienia dostępnych dla wykonawcy, oryginalności projektu wykonawcy, kosztów pracy, których wartość przyjęta do ustalenia ceny nie może być niższa od minimalnego wynagrodzenia za pracę albo minimalnej stawki godzinowej, ustalonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. z 2018 r. poz. 2177);
2. pomocy publicznej udzielonej na podstawie odrębnych przepisów;
3. wynikającym z przepisów prawa pracy i przepisów o zabezpieczeniu społecznym, obowiązującym w miejscu, w którym realizowane jest zamówienie;
4. wynikającym z przepisów prawa ochrony środowiska oraz
5. powierzenia wykonania części zamówienia podwykonawcy.

Z kolei w przypadku, gdy cena całkowita oferty jest niższa o co najmniej 30% od wartości zamówienia powiększonej o należny podatek od towarów i usług, ustalonej przed wszczęciem postępowania zgodnie z art. 35 ust. 1 i 2 lub średniej arytmetycznej cen wszystkich złożonych ofert, zamawiający zwraca się o udzielenie wyjaśnień, o których mowa w ust. 1, chyba że rozbieżność wynika z okoliczności oczywistych, które nie wymagają wyjaśnienia (art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp). Obowiązek wykazania, że oferta nie zawiera rażąco niskiej ceny lub kosztu spoczywa na wykonawcy (art. 90 ust. 2 ustawy Pzp). Ponadto stosownie do treści art. 90 ust. 3 ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę wykonawcy, który nie udzielił wyjaśnień lub jeżeli dokonana ocena wyjaśnień wraz ze złożonymi dowodami potwierdza, że oferta zawiera rażąco niską cenę lub koszt w stosunku do przedmiotu zamówienia.

Zgodnie z utrwalonym już w orzecznictwie Izby poglądem, złożone przez wykonawcę wyjaśnienia w zakresie ceny oferty lub kosztu, lub ich istotnych części składowych, winny być konkretne, wyczerpujące i rozwiewające wątpliwości zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w SIWZ lub wynikającymi z odrębnych przepisów. To na wykonawcy bowiem ciąży obowiązek wykazania, jakie obiektywne czynniki pozwoliły mu na obniżenie ceny oferty oraz w jakim stopniu dzięki tym czynnikom cena oferty została obniżona (por. wyrok KIO z dnia 2 lutego 2016 r. sygn. akt: KIO 66/16).

Nadto wskazać należy, iż sytuacja prawna wykonawcy, który w odpowiedzi na wezwanie zamawiającego do złożenia wyjaśnień, w tym dowodów, w przedmiocie rażąco niskiej ceny, w ogóle ich nie złożył oraz wykonawcy, który złożył wyjaśnienia ogólnikowe

i niepoparte dowodami, jest taka sama. W obu bowiem przypadkach oferta wykonawcy podlega odrzuceniu (por. KIO w wyroku z dnia 19 maja 2016 r. sygn. akt: KIO 722/16).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, iż Zamawiający wystosował do wykonawcy TRANS – WIERT Sp. z o.o. wezwanie w trybie art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp, ponieważ zaoferowane przez ww. wykonawcę w części 2 i 4 ceny budziły wątpliwości Zamawiającego co do możliwości wykonania przedmiotu zamówienia zgodnie z wymaganiami określonymi w SIWZ z uwagi na spełnienie mierników wskazanych w ww. przepisie.

Izba wskazuje, iż treść wezwania Zamawiającego z 19 sierpnia 2019 r. do złożenia wyjaśnień dotyczących sposobu kalkulacji ceny była konkretna i jednoznacznie wskazywała wykonawcy TRANS – WIERT Sp. z o.o., które elementy ceny oferty i w jakim zakresie winny zostać wyjaśnione, jak również poparte dowodami i wyliczeniami. Zamawiający w szczególności zwrócił się do ww. wykonawcy o udzielenie wyjaśnień wraz z dowodami, w zakresie określonym w art. 90 ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy Pzp oraz w zakresie czynników jakie wpłynęły na cenę jednostkową, tj. cenę za 1 godzinę transportu.

Zdaniem Izby analiza treści wyjaśnień wykonawcy TRANS - WIERT Sp. z o.o. w zakresie ceny oferty w części 2 i 4 zamówienia nie pozwala na ich pozytywną ocenę kontekście braku podstaw do odrzucenia oferty ww. wykonawcy.

W ocenie składu orzekającego Izby rozpoznającego niniejszą sprawę analiza złożonych przez TRANS – WIERT Sp. z o.o. wyjaśnień prowadzi do wniosku, iż ww. wykonawca nie wykazał, że zaoferowane przez niego ceny za część 2 i 4 nie są rażąco niskie w stosunku do przedmiotu zamówienia. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, iż wyjaśnienia wykonawcy w zakresie ceny rażąco niskiej nie odnosiły się do wszystkich aspektów oczekiwanych przez Zamawiającego i wyartykułowanych w wezwaniu z dnia 19 sierpnia 2019 r. Złożonych przez wykonawcę TRANS - WIERT Sp. z o.o. wyjaśnień nie można w ocenie Izby uznać za wyczerpujące, wszechstronne i czyniące zadość wezwaniu Zamawiającego, a to z uwagi na okoliczność, iż wykonawca nie podał, jakie obiektywne czynniki pozwoliły mu na obniżenie cen za część 2 i 4 zamówienia, jak również nie odniósł się do okoliczności, o których mowa w art. 90 ust. 1 pkt 1 – 5 ustawy Pzp, czego oczekiwał Zamawiający.

W okolicznościach niniejszej sprawy nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż TRANS – WIERT Sp. z o.o. nie przedstawił Zamawiającemu żadnych dowodów potwierdzających, że zaoferowane przez niego ceny za część 2 i 4 nie są rażąco niskie, do których dostarczenia Zamawiający wezwał wykonawcę. Poza kalkulacją własną, wykonawca nie przedstawił żadnych dowodów potwierdzających prezentowane stanowisko.

Lektura złożonych przez TRANS – WIERT Sp. z o.o. wyjaśnień ceny oferty nie rozwiewa wątpliwości nawet co do sposobu zbudowania cen ofert za część 2 i 4 zamówienia.

Wykonawca w sposób ogólny podał, że przyjął cykl pracy wynoszący 2 h 30 minut, na który składała się jazda, załadunek oraz wyładunek. Jako przebieg pojazdu wykonawca przyjął 30 km, nie przedstawiając jednak żadnej argumentacji pozwalającej stwierdzić zasadność przyjętego założenia. Powyższe nabiera szczególnego znaczenia choćby w kontekście odległości między siedzibą TRANS – WIERT Sp. z o.o. a Tarnowem, gdzie zlokalizowane są Ośrodki Kopalń w przypadku części 2 zamówienia, wynoszącej 60 km. Jakkolwiek nie sposób wykluczyć sytuacji, że wykonawca TRANS – WIERT Sp. z o.o. dysponuje kierowcami w pobliżu Ośrodków Kopalń Zamawiającego, jednakże z treści wyjaśnień nie sposób wyczytać informacji, skąd pojazdy byłyby zadysponowane, przez co nie można ustalić, czy założenia przyjęte przez wykonawcę były rzetelne. Powyższe okoliczności powinny zostać szerzej omówione przez wykonawcę w złożonych wyjaśnieniach. Nadto zgodzić należy się z Odwołującym, iż ww. wskaźnik odnoszący się do odległości, którą wykonawca obowiązany będzie pokonać świadcząc usługi na rzecz Zamawiającego jest ściśle powiązany z kolejnym budulcem ceny, tj. czasem pracy kierowcy, bowiem dłuższa trasa przejazdu przekłada się na dłuższy czas pracy kierowcy.

Dalej Izba wskazuje, że wykonawca TRANS – WIERT Sp. z o.o. w złożonych wyjaśnieniach nie przedstawił żadnego merytorycznego uzasadnienia dla przyjętego kosztu eksploatacji pojazdu w wysokości 1,03 zł/1 km oraz kosztów eksploatacji układu ładunkowego w kwocie 10 zł/h. Samo tylko ich podanie, bez choćby próby wykazania, dlaczego należy je przyjąć w takiej, a nie innej wysokości, jako gołosłowne, nie czyni zadość obowiązkowi wyjaśnienia, statuowanemu w art. 90 ust. 2 ustawy Pzp.

Na podstawie złożonych przez wykonawcę TRANS – WIERT Sp. z o.o. wyjaśnień ceny nie sposób również wywieść, czy wykonawca wziął pod uwagę długi termin realizacji niniejszego zamówienia (48 miesięcy). Powyższa okoliczność, w ocenie Izby, winna zostać uwzględniona przez wykonawcę podczas obliczenia cen ofert, z uwagi na zmieniającą się na rynku pracy sytuację związaną choćby ze wzrostem wynagrodzenia minimalnego za pracę, a w konsekwencji rosnącymi kosztami pracowniczymi, czy też ruchomymi cenami paliw. Ze złożonych przez wykonawcę wyjaśnień nie wynika, czy powyższe było przedmiotem pogłębionej analizy, nie jest wiadomym również, dlaczego wykonawca przyjął stawkę za litr paliwa na poziomie 4 zł. Wykonawca nie udowodnił również, że dokonuje zakupu paliwa za wskazaną wyżej kwotę po cenach hurtowych.

Dodatkowo zauważyć należy, iż wykonawca nie wyjaśnił dlaczego cenę za część 2 zamówienia zwiększył do kwoty 80 zł/h netto. Podkreślić należy, iż nie jest rolą Zamawiającego ani tym bardziej Izby, która ocenia dokonane przez Zamawiającego czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, domniemywanie okoliczności, które legły u podstaw założeń kalkulacyjnych wykonawcy. Nie można pominąć także okoliczności, iż w złożonych wyjaśnieniach wykonawca TRANS – WIERT Sp. z o.o. nawet nie poruszył kwestii zysku, przez

co nie sposób stwierdzić, czy szacunek wykonawcy jest realny, a świadczenie usług za zaoferowane ceny będzie dla wykonawcy opłacalne.

Izba nie podzieliła natomiast stanowiska Odwołującego, jakoby wykonawca TRANS – WIERT Sp. z o.o. nie dysponował pojazdami typu autocysterna. Powyższemu przeczy wykaz sprzętu złożony przez ww. wykonawcę na wezwanie Zamawiającego w trybie art. 26 ust. 1 ustawy Pzp, z którego jednoznacznie wynika, że wykonawca jest właścicielem trzech pojazdów ww. typu.

Za bez znaczenia dla rozpoznania niniejszej sprawy Izba uznała stanowisko Odwołującego w przedmiocie cen zaoferowanych przez TRANS – WIERT Sp. z o.o. w postępowaniu prowadzonym przez Państwowe Górnictwo Naftowe i Gazownictwo Spółka Akcyjna Oddział w Sanoku pn. „Świadczenie usług transportu specjalistycznego ropy naftowej, metanolu i glikolu autocysternami o pojemności do 12 m³”, w którym ww. wykonawca w zakresie części II zaoferował 169,00 zł netto za godzinę pracy, a zatem znacząco więcej niż w przypadku części 2 i 4 przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia. Okoliczność, iż wykonawca w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia zaoferował kwotę wyższą niż w postępowaniu o zbliżonym przedmiocie zamówienia nie przesądza *a priori*, iż oferta wykonawcy zawiera rażąco niską cenę. Ponadto za niewykazane Izba uznała twierdzenia Odwołującego, który wskazywał, iż koszty transportu ropy naftowej będącej przedmiotem zamówienia prowadzonego przez PGNIG S.A. Oddział Sanoku są w wysokim stopniu zbieżne z kosztami transportu wody złożowej stanowiącej przedmiotem części 2 i 4 niniejszego zamówienia. Powyższe zostało również zakwestionowane przez Zamawiającego w toku postępowania odwoławczego, który wskazywał, że przedmiot postępowania prowadzonego przez PGNiG Oddział w Sanoku oraz niniejszego zamówienia znacząco się różni w zakresie transportowanej cieczy, wymagań dla kierowców, sprzętu, jak też zakresu usług.

Za nieuzasadnione Izba uznała stanowisko Zamawiającego, który podnosił, że porównywanie cen ofert wykonawcy TRANS – WIERT Sp. z o.o. w okolicznościach niniejszej sprawy do wartości szacunkowej zamówienia powiększonej o należny podatek VAT jest chybione oraz że w przypadku części 4-ej bardziej zasadnym byłoby odniesienie ceny oferty wykonawcy do średniej arytmetycznej cen ofert. Zamawiający wykazywał, że możliwym jest wykonanie części 2 i 4 niniejszego zamówienia za zaoferowane przez TRANS - WIERT Sp. z o.o. ceny, na podstawie kosztów pracy autocysterny będącej własnością Zamawiającego.

Ustosunkowując się do powyższego Izba wskazuje, że to wykonawca wezwany do złożenia wyjaśnień w przedmiocie zaoferowanej ceny obowiązany jest wykazać, iż nie jest ona rażąco niska, a nie Zamawiający. Dalej wskazać należy, iż powyższe stanowisko Zamawiającego, nie zasługiwało na aprobatę również z tego względu, że w istocie prowadziło

do podważenia szacunku Zamawiającego dokonanego przed wszczęciem postępowania o udzielenie zamówienia, który winien być ustalony z należytą starannością. Przyjęcie powyższego mogłoby stanowić próbę zmiany sposobu oszacowania niniejszego zamówienia ustalonego na podstawie aktualnych stawek oraz środków zaksięgowanych na podstawie faktur w kończącej się umowie nr IT.0810.5.2016, obowiązującej w okresie 2016 – 2020, na rzecz podnoszonych w toku rozprawy kosztów pracy autocysterny Zamawiającego.

W tym miejscu zważyć także należy, iż przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych, dają zamawiającym możliwość odstąpienia obowiązku wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień w zakresie ceny. Izba wskazuje, że analiza przepisu art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp prowadzi do wniosku, iż brak jest po stronie zamawiającego automatycznego obowiązku wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień w zakresie ceny oferty, gdy zostanie spełniony jeden z mierników, o którym mowa w ww. przepisie. Zatem ocena zasadności wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień dotyczących budowy ceny oferty winna być dokonywana *ad casum*, bowiem w okolicznościach danej sprawy zamawiający może nie skorzystać z wezwania wykonawcy do złożenia wyjaśnień, o ile rozbieżność między ceną oferty a ubruttowioną wartością szacunkową zamówienia lub średnią arytmetyczną cen wszystkich złożonych ofert wynika z okoliczności oczywistych, które nie wymagają wyjaśnienia. W tym miejscu podkreślić należy, iż odstąpienie przez zamawiającego od wezwania wykonawcy w ww. trybie winno mieć charakter wyjątkowy i nie może być interpretowane w sposób rozszerzający. Nie jest zatem tak, że znacząco wyższy szacunek zamówienia dokonany przez zamawiającego z należytą starannością przed wszczęciem postępowania automatycznie zwalnia zamawiającego z obowiązku, o którym mowa w art. 90 ust. 1a ustawy Pzp, zwłaszcza gdy jest on zestawiany z najniższą ceną oferty. Odstąpienie od wezwania do wyjaśnień w przedmiocie rażąco niskiej ceny powinno być przedmiotem szczegółowej i obiektywnej analizy, której cel sam w sobie nie może sprowadzać się do wyboru oferty z najniższą ceną.

Przekładając powyższe na okoliczności niniejszej sprawy Izba wskazuje, iż skoro Zamawiający wezwał wykonawcę TRANS – WIERT Sp. z o.o. w trybie art. 90 ust. 1a pkt 1 ustawy Pzp, jako, że spełnione zostały mierniki wskazane w tym przepisie, nie twierdząc przy tym, że rozbieżność między ceną zaoferowaną przez wykonawcę za część 2 i 4 zamówienia a ubruttowioną wartością szacunkową zamówienia lub średnią arytmetyczną złożonych ofert wynika z okoliczności oczywistych, które nie wymagają wyjaśnienia, to za nieuzasadnione na tym etapie postępowania Izba uznała stanowisko Zamawiającego, który argumentował, że opieranie wezwania wystosowanego do ww. wykonawcy w zakresie ceny oferty na odstępstwie od wartości szacunkowej zamówienia jest chybione, gdyż w oparciu o koszty pracy autocysterny będącej własnością Zamawiającego można stwierdzić, iż zaoferowane przez wykonawcę ceny nie noszą znamion ceny rażąco niskiej.

W końcu odnosząc się do dowodów złożonych, w toku rozprawy, przez TRANS – WIERT Sp. z o.o., Izba wskazuje, że dowody te nie mogły zostać wzięte pod uwagę. Izba wskazuje, iż postępowanie odwoławcze przed Krajową Izbą Odwoławczą stanowi ocenę zakończonej procedury wyjaśniającej na okoliczność zaoferowania rażąco niskiej ceny. Tym samym wszelkie informacje i dowody mające potwierdzać rzetelność i prawidłowość skalkulowanej przez wykonawcę ceny, muszą być znane zamawiającemu na etapie postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, po to aby zamawiający mógł, po ich analizie, podjąć decyzję w zakresie przyjęcia oferty lub jej ewentualnego odrzucenia. Nie jest właściwym działaniem wykonawcy, który w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego nie dokłada należytej staranności w składaniu wyjaśnień i dowodów w odpowiedzi na wezwanie Zamawiającego, podejmując stosowne działania i intensyfikując wysiłek w zakresie skompletowania dowodów mających uwiarygadniać jego stanowisko dopiero na etapie postępowania odwoławczego przed Izbą.

Rozważając kwestię ewentualnego wezwania Przystępującego do złożenia dodatkowych wyjaśnień, w tym dowodów, w przedmiocie rażąco niskiej ceny oferty, Izba doszła do przekonania, że w niniejszej sprawie nie powinno mieć ono miejsca. Zdaniem składu orzekającego ponowne wezwanie wykonawcy w ww. zakresie winno być wystosowane w sytuacji, gdy złożone przez wykonawcę wyjaśnienia i dowody na pierwsze wezwanie zamawiającego zrodziły po stronie zamawiającego dalsze wątpliwości, które wymagałyby dodatkowego wyjaśnienia czy uszczegółowienia. Kolejne wezwanie wykonawcy w ww. zakresie w ocenie Izby nie może prowadzić do bezpodstawnego stworzenia kolejnej szansy dla wykonawcy, który złożył wyjaśnienia o wysokim poziomie ogólności, nie przedstawiając przy tym żadnych dowodów potwierdzających kalkulację ceny oferty.

Rekapitulując, złożenie przez wykonawcę TRANS - WIERT Sp. z o.o. wyjaśnień niepełnych, opartych na głośłownych deklaracjach wykonawcy z uwagi na brak przedstawienia jakichkolwiek dowodów, nie pozwalało na pozytywną ocenę oferty ww. wykonawcy w zakresie części 2 i 4 zamówienia w przedmiocie braku podstaw do odrzucenia oferty z uwagi na rażąco niską cenę.

W świetle powyższego orzeczono jak w sentencji.

W konsekwencji na podstawie art. 192 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy Pzp Izba orzekła w formie wyroku, uwzględniając odwołanie. O kosztach Izba orzekła na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Pzp stosownie do jego wyniku. Zgodnie zaś z § 3 pkt 1 i 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 972 ze zm.), Izba zasądziła

od Zamawiającego na rzecz Odwołującego koszty strony poniesione z tytułu wpisu oraz wynagrodzenia pełnomocnika – na podstawie złożonej do akt faktury - stanowiące łącznie kwotę 18 600 zł.

Przewodniczący: